

ALS JE AANGERAAKT WORDT VANUIT DE HEMEL

Meditatie ds. Gerard Rinsma zondag 10 april 2016
3de zondag na Pasen

Profetenlezing: Jeremia 32:36-41
Evangelielezing: Lucas 24:35-48

Gemeente van onze heer Jezus Christus, lieve mensen,

Er zijn de afgelopen weken nogal eens wat vergelijkingen gemaakt tussen J.C. en J.C. De ene J.C. overleed op het moment dat de we de dood van de andere herdachten. 'In zekere zin ben ik waarschijnlijk onsterfelijk' was de uitspraak van de ene J.C.¹ en van de andere geloven we hetzelfde. Beide J.C.'s hebben een onuitwisbare indruk op hun tijdgenoten nagelaten, beide J.C.'s hebben een hele serie wonderbaarlijke uitspraken op hun naam staan en beide J.C.'s werden als verlosser beschouwd² en beide J.C.'s kenmerkten zich door een totaal gebrek aan ontzag voor welke autoriteit ook.³ Goed, er zijn ook verschillen. Grote verschillen. De ene J.C. werd twee keer zo oud als de ander en stierf op vreedzame wijze. En de ene J.C. zal nog lang in de herinnering van mensen blijven, maar zal geen kerk nalaten. En misschien nog een verschil: van de ene J.C. is er beeldmateriaal in overvloed; de prachtigste doelpunten, assists, die je met heimwee en trots vervullen, van de andere J.C. zijn er slechts verhalen.

En vrijdag vroeg ik aan de jongeren van de Zuiderjoos wat het verschil was tussen een beeldverslag op televisie en een verhaal in een boek. Eén iemand was toen heel scherp, want, zo zei ze, van een beeldverslag weet je dat het waar is; maar bij een verhaal kun je dat niet checken. Ja, zo vulde ik aan, dat is het grote verschil: als je iets met een camera vastlegt, dan hoef je je er geen voorstelling meer van te maken. Die is al door de camera gemaakt; maar bij een verhaal - ook al staat het in de bijbel -

---

¹ NRC 24 maart 2016 Jan Kuitenbrouwer;

Aan gelijk krijgen deed Johan Crujff niet, hij nam het. Dat kwam natuurlijk ook tot uiting in zijn bijzondere taalgebruik.

² Crujff wordt in Barcelona herenigd met Rinus Michels die van 1965 tot 1971 zijn trainer bij Ajax is geweest. Crujff wordt 'El Salvador' (De Verlosser) genoemd en groeit uit tot een symbool voor de Catalanen. Die waren tijdens het bewind van dictator Franco onderdrukt. Nu waren ze weer vrij en dat vierden ze met voetbal. Bij zijn debuut staat Barcelona op de 15e plaats. Met Crujff wordt Barcelona voor het eerst in veertien jaar kampioen van Spanje. Vooral de 0-5 overwinning op Real Madrid spreekt tot de verbeelding.

³ NRC 24 maart 2016 Jan Kuitenbrouwer Johan Crujffs meest kenmerkende eigenschap was zijn totale gebrek aan ontzag. Voor alles en iedereen. Als hij maar tijd van leven had gehad, zou ooit het moment zijn gekomen dat hij ons uitlegde dat de zwaartekracht niet bestaat. En geen Vincent Icke of Robbert Dijkgraaf zou hem op andere gedachten kunnen brengen. Zijn uitspraak „De Italianen kennen niet van je winnen maar je ken wel van ze verliezen” was ook op hemzelf van toepassing: je kon van Crujff eigenlijk alleen verliezen. Als je van hem won, had hij je laten winnen, zodat je toch weer verloren had.

Gebrek aan ontzag is een wezenskenmerk van het genie. Je zou het een definitie van innovatie kunnen noemen: alleen wie de conventie tart, komt tot nieuwe ideeën. In de natuurkunde moet je dan duizend jaar theorievorming weerleggen, in het voetbal moet je een cup veroveren. Wie de cup heeft, heeft gelijk. Crujff had gelijk, aan gelijk krijgen deed hij niet, hij nam het. Ook de meest verstokte rationalisten willen deep down in magie geloven, en Crujff liet zien hoe je dat doet. Logica zei hem niets, dat wil zeggen: de logica die in boekjes staat. Zijn grappige non sequiturs zullen de komende dagen weer veel aangehaald worden.

kan ieder zijn/haar eigen voorstelling maken. Kijk maar naar de schilderijen die er van de verhalen in de bijbel zijn gemaakt. Allemaal verschillend.

En dat maakt het voor ons in de 21^e eeuw soms heel lastig om - gewend als we zijn aan beelden en televisie en noem maar op - die verhalen te lezen, te begrijpen.' Begrijpt u wat u leest?' vraagt Filippus aan de Ethiopiër, als die na een bezoek aan de tempel in Jeruzalem in zijn rijtuig het boek Jesaja zit te lezen.⁴

Waarop de Ethiopiër antwoordt: 'Hoe zou dat kunnen als niemand mij uitleg geeft?' En vervolgens nodigt hij Filippus uit om in te stappen, bij hem te komen zitten. En hem tekst en uitleg te geven. Ja, die ervaring ken ik ook nog van lang geleden dat ik nog met een bordje langs de kant van de weg stond en al liftend probeerde van Amsterdam naar Friesland en anders om te komen. Als ik dan op de vraag wat ik studeerde, theologie antwoordde, raakte ik negen van de 10 keer in een diepzinnig gesprek verwickeld. Van Jehova getuige tot ex- katholieken.

Maar zonder uitleg van de Schrift gaat het dus blijkbaar niet. En Lucas, de evangelist, legt er in zijn evangelie heel sterk de nadruk op. Dat de J.C. van 2000 jaar geleden niet te begrijpen is zonder kennis van de Schriften.

Dus niet te begrijpen, als je de bijbel - dat was toen het oude testament - niet kent. We horen het in het verhaal van de Emmaüsgangers, als een vreemdeling meeloopt en hun onderweg verklaart wat er in al de Schriften over hem geschreven stond, en hij begon bij Mozes en de Profeten. We horen het aan het begin van dit evangelie, als Jezus' ouders hem te-

---

⁴ Hamd. 8:26-35 Een engel van de Heer zei tegen Filippus: 'Ga tegen de middag naar de verlaten weg van Jeruzalem naar Gaza.' Filippus deed wat hem gezegd werd en ging naar die weg toe. Daar kwam hij een Ethiopiër tegen, een eunuch, een hoge ambtenaar van de kandake, de koningin van Ethiopië, die belast was met het beheer van haar schatkist. Hij was in Jeruzalem geweest om daar God te aanbidden en zat nu op de terugweg in zijn reiswagen de profeet Jesaja te lezen. De Geest zei tegen Filippus: 'Ga naar die man daar in de wagen.' Filippus haastte zich naar hem toe en hoorde hem de profeet Jesaja lezen, waarop hij vroeg: 'Begrijpt u ook wat u leest?' De Ethiopiër antwoordde: 'Hoe zou dat kunnen als niemand mij uitleg geeft?' Hij nodigde Filippus uit om in te stappen en bij hem te komen zitten. Dit was het schriftgedeelte dat hij las:

'Als een schaap werd hij naar de slacht geleid;
als een lam dat stil is bij zijn scheerder
deed hij zijn mond niet open.

Hij werd vernederd en hem werd geen recht gedaan,
wie zal van zijn nakomelingen verhalen?

Want op aarde leeft hij niet meer.'

De eunuch vroeg aan Filippus: 'Kunt u me zeggen over wie de profeet het heeft? Over zichzelf of over een ander?' Daarop begon Filippus met hem te spreken over het evangelie van Jezus, waarbij hij deze schrifttekst als uitgangspunt nam

rugvinden in het gezelschap van Schriftgeleerden en versteld staan van zijn kennis en zijn inzichten.⁵ En we horen het aan het eind van dit evangelie, als de opgestane Jezus de leerlingen ontvankelijk maakt voor het begrijpen van de Schriften en hen uitlegt: “Toen ik nog bij jullie was, heb ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over mij geschreven staat in vervulling moest gaan.’ En we horen het in het vervolg van Lucas’ boek, als over de Joden in Berea wordt gezegd dat ze welwillender waren dan die in Tessalonica, omdat ze vol belangstelling luisterden naar de verkondiging van het evangelie en dagelijks de Schriften bestudeerden om te zien of het inderdaad waar was wat er werd gezegd.⁶ En ook over Paulus vertelt Lucas dat hij er in Efese in slaagde de Joden in het openbaar in het ongelijk te stellen door op grond van de Schriften aan te tonen dat Jezus de Messias is.⁷

Maar als die uitleg ontbreekt, dan gebeuren er ongelukken. Toen, maar nu nog steeds. Zoals vorig jaar in Drachten, waar op eerste paasdag in een speciale televisie-kerkdienst een toneelstuk over dit schriftgedeelte werd opgevoerd. En in deze gedramatiseerde vertolking verschijnt een Jezus ten tonele, die voor de ogen van de verbouwereerde leerlingen daar een oer-Hollandse haring verorbtert. En horen we hem zeggen: ‘hm, haring lekker, ik heb al dagen geen haring meer gehad.’ En als dat nog niet realistisch genoeg is, schiet hem, terwijl hij de haring al boven zijn mond houdt, te binnen dat de uitjes ontbreken. ‘Oh, wacht, waar zijn de uitjes. Geen haring zonder uitjes.’

---

⁵ Lucas 2:41-52 Zijn ouders gingen jaarlijks voor het pesachfeest naar Jeruzalem. 42 Toen hij twaalf jaar was, maakten ze weer hun gebruikelijke pelgrimstocht. 43 Na afloop van het feest vertrokken ze naar huis, maar Jezus bleef in Jeruzalem achter zonder dat zijn ouders het wisten. 44 In de veronderstelling dat hij zich bij het reisgezelschap bevond, reisden ze een hele dag voordat ze hem overal onder hun verwanten en bekenden begonnen te zoeken. 45 Toen ze hem niet vonden, keerden ze terug naar Jeruzalem om hem daar te zoeken. 46 Na drie dagen vonden ze hem in de tempel, waar hij tussen de leraren zat, terwijl hij naar hen luisterde en hun vragen stelde. 47 Allen die hem hoorden stonden versteld van zijn inzicht en zijn antwoorden. 48 Toen zijn ouders hem zagen, waren ze ontzet, en zijn moeder zei tegen hem: ‘Kind, wat heb je ons aangedaan? Je vader en ik hebben met angst in het hart naar je gezocht.’ 49 Maar hij zei tegen hen: ‘Waarom hebt u naar me gezocht? Wist u niet dat ik in het huis van mijn Vader moest zijn?’ 50 Maar ze begrepen niet wat hij tegen hen zei. 51 Hij reisde met hen terug naar Nazaret en was hun voortaan gehoorzaam. Zijn moeder sloot alles wat er met hem gebeurd was in haar hart. 52 Jezus groeide verder op en zijn wijsheid nam nog toe. Hij kwam steeds meer in de gunst bij God en de mensen.

⁶ Handelingen 17:11

⁷ Handelingen 18; 26-28 Toen hij naar Achaje wilde afreizen, moedigden de leerlingen hem aan en gaven hem een brief mee voor de gemeenteleden met het verzoek hem gastvrij te ontvangen. Na zijn aankomst bleek hij door Gods genade een grote steun te zijn voor de gelovigen, 28 want hij slaagde erin de Joden in het openbaar in het ongelijk te stellen door op grond van de Schriften aan te tonen dat Jezus de Messias is.

Ik dacht werkelijk even dat dit een uitzending van de VPRO was; met Barend Servet en Sjef van Oekel.⁸

Maar wie bij het lezen van deze gebeurtenis niet onmiddellijk doorheeft dat Lucas hier aan de Romeinse grachtengordel van toen probeert uit te leggen hoe de opgestane Jezus herkend werd aan het breken van het brood en dat de Griekse letters van het woord vis verwijzen naar de belijdenis Jezus Christus, Zoon van God, Redder (Ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ Υἱός Σώτηρ), die kan gemakkelijk in de valkuil van plat realisme vallen. Als de verhalen over de opstanding van Jezus mij niet zo dierbaar waren, zou ik er om hebben kunnen lachen en bij de uitjes kunnen denken aan 'dy sipels'. Maar nu voelde ik een plaatsvervangende schaamte opkomen en mezelf voor de schier onmogelijke taak staan om het beeld van een haring-met-uitjes etende Jezus te corrigeren. 'Wij lijden', zo schreef Schillebeeckx al in 1974, 'aan het crue en naïeve realisme van wat „Jezusverschijningen" in de latere traditie zijn geworden, in onbekendheid met de eigenheid van het bijbels-joodse spreken.'⁹

---

⁸ Barend Servet is een personage uit verschillende televisieprogramma's, bedacht, geschreven, samengesteld en geregisseerd door Wim van der Linden, Wim T. Schippers, Gied Jaspars en Ruud van Hemert. Het is een rol van acteur IJf Blokker.

Het personage Barend Servet is onlosmakelijk verbonden met Fred Haché (gespeeld door Harry Touw) en Sjef van Oekel (Dolf Brouwers). De programma's met Haché en Servet veroorzaakten nogal wat ophef door blote danseressen en andere figuranten, waaronder een blote man die wel een trui maar geen broek droeg, gevloek, in de hondenpoep trappen en absurde humor. De kijkers waren verdeeld in twee kampen: voor of tegen. Later werd het personage Sjef van Oekel toegevoegd.

Bekende uitspraken van Barend Servet (altijd gestoken in een keurig maar knalgeel kostuum, in de eerste aflevering had hij echter een bruin jasje en in de vierde aflevering een knalgroen jasje aan) waren: "Pollens", "Ik word een peu nerveu", "Verdomd interessant, maar gaat u verder..." en "Als het ware". Servet was eerst de 'aangever' van Fred Haché in De Fred Haché Show. Later kreeg hij de hoofdrol in Barend is weer bezig, om in latere programma's weer meer naar de achtergrond te verdwijnen. Op 14 december 1972 werd een geruchtmakende scène uitgezonden, waarin Barend Servet als journalist samen met Ria (één van de dames RiMiCo) een dame interviewde die sprekend leek op de toenmalige koningin Juliana en deze rol ook duidelijk speelde: hij sprak haar aan met Majesteit en vroeg allerlei zaken over het koningin zijn, terwijl de pseudokoningin in een voorname kamer zat en bezig was spruitjes schoon te maken ("want dat doet het gewone volk ook, en ik vind het gewoon leuk om te doen aldus de pseudokoningin", maar ze aten ze niet en gaven of gooiden ze weg). De lakei sprak ze aan met ober en bestelde bij hem sherry, drie bier en een jonge klare. Toen Barend Servet vroeg aan welke kant ze zou staan als de republiek uitbrak zei ze verontwaardigd "U kunt gaan". Dit leidde onder het kabinet-Biesheuvel II tot Kamervragen en bijna was de VPRO zendtijd afgenomen door de toenmalige minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk Piet Engels. Het bleef echter beperkt tot een berisping voor de VPRO. Dit

⁹ Jezus, het verhaal van een levende, pg 282.

Want, zo voegt den Heijer er aan toe, 'de verschijningsverhalen werden door de evangelisten niet verteld om historische informatie te verschaffen, maar om een theologisch antwoord te geven hoe hun lezers en lezeressen de opgestane Heer zouden kunnen ontmoeten. (...) Het gebeuren van de opstanding was geen mirakel, Jezus liep niet over de straten van Jeruzalem om zich aan vriend en vijand te laten zien. Nee, karakteristiek voor alle opstandingsverhalen is het moment van herkenning. Zij die getuige mochten zijn van Jezus' verschijningen, ontdekten plotseling dat de man die zij hadden gekend en die zij dood en begraven waanden aan het dodenrijk was ontkomen; Jezus was niet dood, hij leefde. Zoals de mannen in het graf tegen de verschrikte vrouwen zeggen: 'Waarom zoekt u de levende onder de doden? Hij is niet hier, hij is uit de dood opgewekt. Zoals het ook rouwenden in onze dagen niet zelden overkomt, dat een geliefde dode hun in dromen en vergezichten verschijnt, . En dat betekent het dat het geestelijk contact met Jezus, verbroken door de dood, is hersteld: men spreekt elkaar

Maar om hem te begrijpen, worden de leerlingen en wij dus ook consequent naar de Schriften, naar de boeken van Mozes, de Profeten en de Psalmen verwezen.

Want – en dat was mij nog nooit eerder zo opgevallen – in alle verhalen over verschijning van de opgestane Jezus is er tegelijk sprake van twijfel.¹⁰ Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel? vraagt Jezus. Maar zou ik terug willen vragen: vind je het gek, dat wij onze ogen niet kunnen geloven. Want laten we eerlijk zijn; wie heeft er nooit getwijfeld?¹¹

Het dode lichaam blijkt onvindbaar.

Het graf is leeg.

Bijna. lemand, een jongeman,

---

weer aan met een „jij“, ondanks de dood. De dood heeft de levenscommunicatie met Jezus niet stukgemaakt, d.i. na zijn dood blijft Jezus gemeenschap-van-leven aan de zijnen aanbieden. In deze gemeenschap ervaren de gelovigen Jezus als weggehaald uit het dodenrijk, d.i. als de Levende of Verrezene. Na zijn dood gaat het gesprek met Jezus door, zeer persoonlijk (Jezus, het verhaal van een levende, pg 283.)

¹⁰ Mt. 28,16-17; De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg die Jezus hun had genoemd, en toen ze hem zagen bewezen ze hem eer, al twijfelden enkelen nog.

Lc. 24,9-11 Ze keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. De vrouwen die het graf bezochten, waren Maria uit Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus, en nog enkele andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet.

Joh. 20,6-9. Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan.

Joh. 25.27 Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.' Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij, en daarna richtte hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.'

hij wordt zelfs niet vergeten in het latere canonieke Mc.-slot: Mc. 16,11.13-14.

Ten ze hoorden dat hij leefde en dat zij hem had gezien, geloofden ze het niet. Ze gingen terug en vertelden het aan de anderen; maar ook zij werden niet geloofd. Ten slotte verscheen hij aan de elf terwijl ze aan het eten waren, en hij verweet hun hun ongelof en halsstarrigheid, omdat ze geen geloof hadden geschonken aan degenen die hem hadden gezien nadat hij uit de dood was opgewekt

¹¹ Schillebeeckx, het verhaal van een levende

Ten onrechte noemen sommigen deze twijfel een secundair element. De twijfel zelf is in te veel tradities vermeld, om hem secundair te noemen. Wel zijn er theologische verschillen. Joh. laat de leerlingen niet twijfelen, maar „thematischeert“ die twijfel in z'n afzonderlijke verhaal over een verschijning aan Thomas (Joh. 20,24-29) Voorts is ook de aard van de twijfel bij Mt. anders dan in de eigenlijke verschijningsverhalen van Lc. en Joh. 20 en 21. Bij Mt. gaat het om een bekeeringswijfel, d.i. of men (de herkende) Jezus wel zal erkennen als de verrezene Christus: de twijfel betreft het „christologisch zien“ van Jezus. Bij Lc. en Joh. daarentegen, bij wie, in de voorstellingen althans, gegevens uit de „ontrukking“-theorie van het „theos aner“-model meespelen, gaat het om het Griekse twijfel-patroon bij verschijningen van een ontrukte. D.w.z. hier betreft de twijfel niet, of hij wel de Christus is, maar of wie verschijnt wel Jezus van Nazaret is! Ze denken cent „een geest“, een spook of „schaduw“ te zien, niet de echte Jezus van Nazaret. In hetzelfde ontrukingsmodel van verschijningen past volkomen het detail: „kijkt — of betast (zoals tot Thomas in Joh.) mijn handen en voeten. Ik ben het ult.“ (Lc. 24.38-39).

*wit als een bruidsjonker,
heeft het over opwekking uit de dood.
Alsof de dode geslapen heeft
en iemand hem heeft gewekt.
wakker worden jij!*

*En hij, de dode, is er al niet meer.
Kijk maar.
Weg is hij al.
Je moet je haasten om hem te zien.
Galilea - door zal het weer gebeuren.
Heeft hij het zelf niet gezegd?*

*Maar: Wil ik dat wel?
Mij haasten om hem te zien?
Wie ga ik zien?
Een opgelapte dode?
Wat ga ik zien?
Een griezel gehuld in flarden verband?*

*Is dood dan meer dan niets?
Gaat een hart opnieuw kloppen?
Kan een lichaam herrijzen, als bij toverslag?
Moet er weer gegeten worden?
Durft hij nog wel in slaap te vallen?*

*Was hij dan schijndood?
Of hebben ze een ander opgehangen?
Was hij toch een tovenaar?*

*Wil ik dat wel?
Hem zien?
Er wordt gezongen.
Opgestaan uit de dood. Halleluja!
Alsof ze hun verstand verloren hebben.*

Ik was erbij. Koud lichaam.

*Geen hart dat klopte.
Moet ik meedoen in deze dwaze rite?
Alsof hij een engel was,
Jaren lang vermomd als mens.*

*Het is een mysterie. zegt iemand.
Alles is dus anders, zegt hij
Er is een hier en een daar.
Deze wereld, andere wereld, hier, daar.
Hier verdwijn je in de muur, opgeslokt door de materie,
aan de andere kant loop je gewoon verder.
Alsof het stereometrie is, zeg ik.
Nee, een mysterie, zegt hij.
Onbegrijpelijk, onverklaarbaar,
ongezien, ongehoord.*

*En ik sta daar maar.
Als ik hem zou zien, weet ik het dan?
Of weet ik het dan niet meer?
Wil ik dat wel?
Hem zien en niet meer weten wat ik wist.¹²*

Maar- en dat vind ik zo bijzonder – dan is er toch een moment dat de twijfel omslaat in zekerheid en de achterdocht in vreugde. Dat is het moment, waarop Jezus als Jezus is geïdentificeerd, als de leerlingen Jezus als de levende Christus herkennen en er geen twijfel meer is over zijn identiteit.¹³ Dan staat er, dat de leerlingen het van vreugde nog niet konden geloven. En misschien schuilt in die zin wel het geheim: de vreugde, de blijdschap is er eerder dan het geloof. En blijdschap, vreugde kunnen we niet zelf bepalen; het gebeurt, het overkomt ons. Op YouTube zie ik de tribune als een man opveren en juichen. J.C. heeft weer een weergaloos doelpunt gescoord en de overwinning is binnen handbereik. En in de bijbel? In het evangelie? Daar is het de Levende Heer zelf, die zijn leerlingen, zijn vrienden aanraakt. En je zou willen dat het vanmorgen opnieuw gaat gebeuren. Amen.

---

¹² Aart Mak Open Deur Pasen 2016

¹³ op de absolute identiteit tussen Jezus van Nazaret en de verrezen Gekruisigde of de kerygmatische Christus.